

“तदङ्गिकं पादिकं स्यात्” मनुः २ अर्द्ध सीरिशब्दाद्ये च उदा० तत्रैव ।

अर्द्धिन् लि० अर्द्धं यद्दोहत्वेनाख्यस्य इति । अर्द्धं यद्दोहणार्थं “सर्वेषामर्द्धिनोमुखास्तदङ्गनार्द्धिनोऽपरे । ततोयिनस्तृतीयांशास्तुरीयांशास्तु पादिनः” । गोशतभागे स्मृतिः ।

अर्द्धिकं लि० ऋध-वा० उकञ् । सम्पन्ने षड्विंशतौ “एकमतिरिक्तं जुहोति तस्मादेकः प्रजास्रुक्कः” शत० ब्रा० ।

अर्द्धेन्दु पु० अर्द्धुमिन्दोः एकदे० त० । १ चन्द्रतल्यांशे “जटाजूटसमायुक्तामर्द्धेन्दुकृतशेखराम्” दुर्गाध्यानम् । तदाकारत्वात् २ नखञ्जते ३ तर्जन्यङ्कुष्ठविस्ताररूपे गलहस्तसुद्राभेदे ४ अर्द्धचन्द्राकारे वाणे च ।

अर्द्धीति न० अर्द्धसुक्तम् वच-भावे क्त । अर्द्धकथने । “रामभद्रत्वङ्गोक्तो महाराज” इति वीरचरिते कञ्चुकिवाक्यम् ।

अर्द्धादिकं न अर्द्धदेहव्यापकसुदकम् शाक० त० । देहार्द्धव्यापके उदके । “अर्द्धादिके तु जाङ्गल्यां स्थितेऽनशनेन यः । स याति न पुनर्जन्म ब्रह्मसायुज्यमेति च” अग्निपु० ।

“अर्द्धादिकं चरणान्नाभिपर्य्यसुदकम्” प्रा० त० रघुनन्दनः ।

अर्द्धादियं पु० अर्द्धस्य सन्देहस्य पुस्यस्य उदयो यत् । तिथिनक्षत्रादियोगविशेषे “माघेमासि आमावस्या यदि अर्कयुता भवेत् । नक्षत्रे श्रवणे देवि ! व्यतीपातो भवेद्यदा । अर्द्धादयः स विज्ञेयः सूर्य्यपर्वशतैः समः । दिवैव योगः शस्तोऽयं न च रात्रौ कदाचन । अर्द्धादये तु सम्प्राप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्न क्षणसम्भिताः । यत् किञ्चित् क्रियते दानम् तद्दानं सेतुसन्निभमिति” निर्णया० । “अमार्कपातश्रवणैर्युता चेत् पौषमाघयोः । अर्द्धादयः स विज्ञेयः कोटिस्वर्य्यमहैः समः” स्त० पु० । “अर्द्धादये च पुष्याके हस्ताके रोहिण्युधे” दृहन्नारदीयम् ।

अर्द्धादयासनं न० अर्द्धस्य देहस्य उदयेन अर्द्धक्षेपेणासनम् “अर्द्धादयासनं नाथ ! सर्वाङ्गं खे नियोजयेत् । केवलं हस्तयुगलं भुव्यवष्टभ्य तिष्ठति” रुद्रया० उक्ते आसनभेदे ।

अर्द्धेन्दुमौलि पु० अर्द्धेन्दुमौलावस्थ । चन्द्रशेखरे शिवे ।

अर्द्धारकं न० अर्द्धसूरोः अर्द्धारं तत्र काशते काश-ड ।

१ जम्बोरिधरपर्यन्ताङ्गाच्छादने वस्त्रे, उत्तमस्त्रीणामर्द्धारपर्यन्ते चोलाकाकारे २ परिधेयवस्त्रे च ।

अर्द्धात् लि० अर्द्धं खेदम् तत्र भवो वा वा यत् १ अर्द्धसम्बन्धिनि २ अर्द्धभवे च । ऋध-णिच्-यत् । प्रवर्द्धनाहे “विदुषा चिदर्द्धः

स्तोसः । ऋ० १, १५ ई, १, “अर्द्धात् वर्द्धनाहम्, भा० “शविष्ठं वाजं विदुषा चिदर्द्धात्” ऋ० ५, ४४, १० ।

अर्पणं न० ऋ-णिच्-युक् ल्युट् । १ निक्षेपे, २ सत्यत्यागात्कुरु व्यापारे ३ निवेशने च । “पादांर्पणालुपहृत्प्रहृत्” “सैयं स्वदेहार्पणनिष्कयेण” “सुखार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः” इति च रघुः “ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्माऽग्नौ ब्रह्मणा हुतम्” “तत् कुरुष्व मदर्पणमिति” च गीता करखे ल्युट् । ४ मन्त्रादौ ५ जूहूप्रसृतौ स्त्री । संप्रदाने ल्युटि । ईदेवादिषु । अधिकरणे ल्युट् । त्यागाधिकरणे ७ वज्रग्रादौ । कर्म्मणि ल्युटि । दहविरादौ त्याज्यद्रव्ये

अर्पितं लि० ऋ-णिच्-युक् च क्त । १ दत्ते २ निक्षेपे ३ निवेशिते “तदनुज्वलनं मदर्पितम्” कुमा० । “मय्यर्पितमनोदत्तः” गीता अनर्पितचरीं चिरात् करुणयावततीर्थः कलाविति” हरिभ० “हरिचक्रेष तेनास्य कच्छे निष्कमिवापितम्” इति कुमा० ।

अर्पिसु पु० ऋ-णिच् युक् च इसन् । १ हृदये, अयमांसि च ।

अर्प्यं त० ऋ-णिच्-युक् यत् । १ निवेशनीये २ देवे शत्याज्ये च ।

अर्ध(र्व) हिंसने भादि० पर० सक० सेट् । अर्ध(र्व)ति आर्धी(र्वी)त् आन(र्वी)र्ष ।

अर्धु(र्वु)दं न० अर्धं (र्व) विच् तस्मै उदेति उद्+इण्-ड । (आव् इति) ख्याते १ मांसपिण्डाकारे रोगभेदे, स च सुश्रुतोक्तवर्त्मान्शेषेषु एकविंशतिरोगेषु मध्ये रोगभेदः “पृथग्दोषा समस्ताश्च यदा वर्त्मान्शेषेषु व्याप्यवतिष्ठन्ते वर्त्मान्शेषिकमूर्च्छिताः । विवर्द्धं मांसं रक्तञ्च तदा वर्त्मान्शेषेषु व्याप्यवतिष्ठन्ते । विकारान् जनयत्याशु नासतस्तान् निबोधत” इत्युपक्रम्य उत्सर्द्दिनोप्रसृतीन् एकविंशतिभेदान् उक्त्वा तेषां प्रत्येकलक्षणान्युक्तानि तत्र “वर्त्मान्तरस्य” विषमं यन्निभूतमवेदनम् । विज्ञेयमर्धुदं पुंसां सरक्तमवलम्बितम्” इत्यर्धुदलक्षणात्तम् अर्धुदञ्च नानाविधं मांसवर्धुदशोणितवर्धुदादिभेदात् । “क्षणस्कोटीसरक्तञ्च पिण्डकाभिश्च पीडितम् । यस्य वस्तिरजस्योपा ज्ञेयं तच्छोणितवर्धुदम् । मांसदोषेण जानीयाद्वर्धुदं मांससम्भवम्” एवं भेदोर्धुदादयोऽपि ततोक्ता रोगभेदा ज्ञेयाः । २ दशकोटिसंख्यायां ३ तत्संख्यातेषु च एकादिकोटिसंख्या दशगुणोत्तरा उक्त्वा अर्धुदमवर्जं खर्वनिखर्वमहापद्मशङ्खस्तस्मात्” लीला० “इमा भेदग्न ! इष्टका धेनवः सन्वेका च दश च दश च शतं